

UNIE VAN SUID-AFRIKA.

B/2/6/1

(4)

Wysigingswetsontwerp op Kriminele Prosedure en Bewys-
lewering.

(Vir die tweede maal gelees te word op Maandag, 1 Mei 1950.)

WETSONTWERP

TOT

Wysiging van die wette op prosedure en bewys-
lewering in strafsake.

(Ingedien deur die MINISTER VAN JUSTISIE.)

[VW. 42—'50.]

UNION OF SOUTH AFRICA.

Criminal Procedure and Evidence Amendment Bill.

(To be read a Second Time on Monday, 1st May, 1950.)

BILL

TO

Amend the laws relating to criminal procedure and
evidence.

(Introduced by the MINISTER OF JUSTICE.)

[A.B. 42—'50.]

No. of Copies printed, 1,075.
Cost of printing, £51 15s. 0d.

WETSONTWERP

Tot wysiging van die wette op prosedure en bewyslewing in strafsake.

(Ingedien deur die MINISTER VAN JUSTISIE.)

DIT WORD BEPAAL deur Sy Majesteit die Koning, die Senaat en die Volksraad van die Unie van Suid-Afrika, as volg:—

Vervanging van artikel 61 van Wet 31 van 1917 deur 'n nuwe artikel.

1. Artikel *een-en-sestig* van die „Wet op de Kriminele Procedure en Bewijslevering 1917” (Wet No. 31 van 1917), 5 hieronder die Hoofwet genoem, word hiermee deur die volgende nuwe artikel vervang:

„Voorlopig onderzoek wordt in camera gehouden.

61. (1) Een voorlopig onderzoek wordt gehouden op een plaats bepaald krachtens artikel twee van die Magistraatshoofwet, 1944 (Wet No. 32 van 10 1944) voor het houden van een magistraatshof (met inbegrip van een periodiek hof en een afgezonderd hof), maar wordt met gesloten deuren gehouden en is voor het publiek niet toegankelijk.

(2) Niemand (behalve een beschuldigde en zijn 15 prokureur of advokaat of een ouder of voogd of iemand die *in loco parentis* is wat betreft een minderjarige beschuldigde of een minderjarige die getuigenis aflegt) mag bij een voorlopig onderzoek aanwezig zijn, tenzij zijn tegenwoordigheid in verband 20 met dat voorlopig onderzoek noodzakelijk is, of tenzij de magistraat die het voorlopig onderzoek houdt hem veroorloofd heeft om daarbij aanwezig te zijn.”

Wysiging van artikel 69 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 11 van Wet 39 van 1926 en artikel 14 van Wet 46 van 1935.

2. Artikel *nege-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee 25 gewysig deur sub-artikels (5), (5)*bis* en (6) deur die volgende sub-artikels te vervang:

„(5) Niemand mag te eniger tijd door radio of in een dokument verkregen door de drukpers of een andere metode van vermenigvuldiging de naam, het adres, de 30 arbeidsplaats of enige ander inlichting die waarschijnlijk de identiteit van iemand die een voorlopig onderzoek ondergaat of heeft ondergaan openbaren zal, bekend maken of enige inlichting in verband met een voorlopig onderzoek of bij een voorlopig onderzoek onthuld, bekend maken. 35

(6) Iemand die sub-artikel (5) overtreedt is aan een overtreding schuldig en strafbaar met een boete van hoogstens honderd pond of met gevangenisstraf van hoogstens zes maanden of met beide die boete en die gevangenisstraf.” 40

Wysiging van artikel 85 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 17 van Wet 46 van 1935 en artikel 93 van Wet 31 van 1937.

3. Artikel *vyf-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur paragrafe (b) en (b)*bis* te skrap.

Wysiging van artikel 99 van Wet 31 van 1917 soos vervang deur artikel 16 van Wet 39 van 1926.

4. Artikel *nege-en-negentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

(a) deur in paragraaf (a) die woorde „of voor vonnis” te 45 skrap;

(b) deur aan die end daarvan die volgende by te voeg:

„en
(c) de magistraat die iemand ter terechtzitting of voor vonnis heeft verwezen op een aanklacht van 50 welke overtreding ook, behalve hoogverraad, moord of verkrachting, kan, indien hij reden heeft om te geloven dat zo iemand ondanks enige voorwaarden van een borgakke, waarschijnlijk niet verschijnen zal zoals vereist, of enige voor- 55 waarde die opgelegd is niet zal nakomen (onverminderd de rechten van bedoelde persoon krachtens artikel *honderd en acht*) weigeren om hem onder borgstelling te ontslaan.”

Wysiging van artikel 104 van Wet 31 van 1917.

5. Artikel *honderd-en-vier* van die Hoofwet word hiermee 60 gewysig deur die volgende artikel na sub-artikel (2) in te voeg:
[VW. 42—'50.]

BILL

To amend the laws relating to criminal procedure and evidence.

(Introduced by the MINISTER OF JUSTICE.)

BE IT ENACTED by the King's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

1. The following new section is hereby substituted for section *sixty-one* of the Criminal Procedure and Evidence Act, 1917 (Act No. 31 of 1917), hereinafter called the principal Act: Substitution of new section for section 61 of Act 31 of 1917.
- “Proceedings at preparatory examination to be in camera.”
61. (1) A preparatory examination shall be held at a place appointed under section *two* of the Magistrates' Courts Act, 1944 (Act No. 32 of 1944), for the holding of a magistrates' Court (including a periodical court and a detached court), but shall be held with closed doors and shall not be accessible to the public.
- (2) No person (other than an accused person and his attorney or counsel and other than a parent or the guardian or a person in *loco parentis* of an accused person who is a minor or of a minor who is giving evidence) shall be present at a preparatory examination unless his presence is necessary in connection with that preparatory examination or unless the magistrate holding the preparatory examination has authorized him to be present.”
2. Section *sixty-nine* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-sections (5), (5)*bis*, and (6) of the following sub-sections: Amendment of section 69 of Act 31 of 1917 as amended by section 11 of Act 39 of 1926 and section 14 of Act 46 of 1935.
- “(5) No person shall at any time publish by radio or in any document produced by printing or any other method of multiplication the name, address, place of occupation or any other information likely to reveal the identity of any person who is undergoing or has undergone a preparatory examination or any information relating to or disclosed at a preparatory examination.
- (6) Any person contravening sub-section (5) shall be guilty of an offence and liable to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a period not exceeding six months or to both such fine and such imprisonment.”.
3. Section *eighty-five* of the principal Act is hereby amended by the deletion of paragraphs (b) and (b)*bis*. Amendment of section 85 of Act 31 of 1917, as amended by section 17 of Act 46 of 1935 and section 93 of Act 31 of 1937.
4. Section *ninety-nine* of the principal Act is hereby amended— Amendment of section 99 of Act 31 of 1917, as substituted by section 16 of Act 39 of 1926.
- (a) by the deletion in paragraph (a) of the words—“or for sentence”;
- (b) by the addition at the end thereof of the following:
- “and
- (c) the magistrate who has committed any person for trial or for sentence upon a charge of any offence, other than treason, murder, or rape, may, if he has reason to believe that, notwithstanding any conditions of a recognizance, such person is not likely to appear as required or to comply with condition imposed (without prejudice to such person's rights under section *one hundred and eight*) refuse to admit him to bail.”.
5. Section *one hundred and four* of the principal Act is hereby amended by the insertion of the following sub-section after sub-section (2): Amendment of section 104 of Act 31 of 1917.
- [A.B. 42—'50.]

- „(2)*bis*. Het hof kan voorts aan de borgakte enige voorwaarde bijvoegen welke het in belang van de rechtspleging nodig of raadzaam mag achten, aangaande—
- (a) de tyden wanneer en de plaatsen waar en de personen bij wie de beschuldigde zich persoonlijk aanmeldt; 5
  - (b) de plaatsen waarheen het hem verboden is te gaan;
  - (c) verbod tegen kommunikatie door de beschuldigde met kroon-getuigen; of
  - (d) enig andere voorwaarde aangaande zijn gedrag.”
6. Artikel *honderd-en-ses* van die Hoofwet word hiermee 10 gewysig deur sub-artikel (3) deur die volgende nuwe sub-artikel te vervang:
- „(3) Het hof kan voorts aan de borgakte enige voorwaarde bijvoegen welke het in belang van de rechtspleging nodig of raadzaam mag achten, aangaande: 15
- (a) de tijden wanneer en de plaatsen waar en de personen bij wie de beschuldigde zich persoonlijk aanmeldt;
  - (b) de plaatsen waarheen het hem verboden is te gaan;
  - (c) verbod tegen kommunikatie door de beschuldigde met kroon-getuigen; of 20
  - (d) enig andere voorwaarde aangaande zijn gedrag.”
7. Die volgende nuwe artikel word hiermee in die Hoofwet na artikel *honderd-en-sestien* ingevoeg:
- „Bepaling 116*bis*. Blykt aan het hof of de betrokken 25 ingeval rechteerlike beambte dat de voorwaardes van een de voorwaardes van een borgakte niet vervuld worden.
- (a) een order uitreiken waarbij die borgakte verbeurdverklaard word, zullende bedoelde order de kracht van een vonnis op die borgakte 30 hebben voor de daarin vermeldde bedragen teen de onder borgstelling vrijgelaten persoon en zyn borgen respektievelik;
  - (b) een lastbrief uitreiken voor die arrestatie van die persoon die onder borgstelling ontslaan is en daarna, indien oortuigd dat die rechtspleging anderszins verijdeld zou worden, hem wanneer hij aldus gearresteerd is naar een gevangenis verwysen totdat zyn berechting plaasvindt.” 35
8. Artikel *honderd negen-en-twintig* van die Hoofwet word 40 hiermee gewysig deur na die woord „voorwerpen” in te voeg die woorde „of uit een som geld die die waarde van een aantal bepaalde voorwerpen voorstelt”.
9. Artikel *honderd een-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (3) deur die volgende nuwe sub- 45 artikel te vervang:
- „(3) Wanneer iemand onder ede een verklaring afgelegd heeft, hetzij mondeling of schriftelik, en hij daarna onder een andere eed een andere verklaring zoals voormeld aflegt, welke in strijd is met eerstbedoelde verklaring, is hij aan een oortreding schuldig en kan op een akte van beschuldiging, dagvaarding of aanklacht waarin hem het afleggen van die twee tegenstrijdige verklaringen ten laste gelegd word, na bewijs van bedoelde twee verklaringen, 50 zonder dat bewezen word welke van die twee verklaringen vals was, wegens zodanige oortreding veroordeeld worden, en gestraft met die straffen die rechtens voor die misdaad van meened bepaald zyn, tenzij bewezen word, dat toen hij iedere verklaring aflegde, hij geloofde dat dezelve waar was.” 60
10. Artikel *honderd sewen-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na sub-artikel (3) die volgende nuwe sub-artikel in te voeg:
- „(3)*bis*. Tezamen met zyn pleit kan die beschuldigde een verduideliking aanbieden aangaande zyn houding met 65 betrekking tot die aanklacht, of een verklaring die die grondslag van zyn verdediging aanduidt, en zulke verduideliking of verklaring word aangetekend en maakt deel uit van die prosesstukken.”
11. Artikel *honderd een-en-sestig* van die Hoofwet word 70 hiermee gewysig deur die volgende sub-artikel aan die end daarvan by te voeg:
- „(5) Die bepalingen van dit artikel worden toegepast als een bijvoesel tot en niet een vervanging van die bepalingen van artikel *acht en twintig* van die Wet op Geestesgebreken, 75 1916.”
- Wysiging van artikel 106 van Wet 31 van 1917.
- Wysiging van artikel 129 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 20 van Wet 39 van 1926.
- Wysiging van artikel 131 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 20 van Wet 46 van 1935.
- Wysiging van artikel 157 van Wet 31 van 1917.
- Wysiging van artikel 161 van Wet 31 van 1917.

“(2)*bis*. The court may further add to the recognizance any condition which it may deem necessary or advisable in the interest of justice, as to—

- 5 (a) times and places at which and persons to whom the accused shall personally present himself;
 (b) places where he is forbidden to go;
 (c) prohibition against communication by the accused with witnesses for the prosecution; or
 (d) any other condition relating to his conduct.”.

10 6. Section *one hundred and six* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (3) of the following new sub-section— Amendment of section 106 of Act 31 of 1917.

15 “(3) The court may further add to the recognizance any condition which it may deem necessary or advisable in the interests of justice, as to—

- (a) times and places at which and persons to whom the accused shall personally present himself;
 (b) places where he is forbidden to go;
 20 (c) prohibition against communication by the accused with witnesses for the prosecution or,
 (d) any other condition relating to his conduct.”.

7. The following new section is hereby inserted in the principal Act after section *one hundred and sixteen*— Insertion of new section 116*bis* in Act 31 of 1917.

25 “Provision in case of default in the conditions of recognizance. 116*bis*. If it appears to the court or the judicial officer concerned that default has been made in the conditions of any recognizance taken before it or him, such court or officer may—

- 30 (a) issue an order declaring the recognizance forfeited, and such order shall have the effect of a judgment on the recognizance for the amounts therein named against the person admitted to bail and his sureties respectively;
 (b) issue a warrant for the arrest of the person committed to bail and afterwards, upon being satisfied that the ends of justice would otherwise be defeated, commit him when so arrested, to a gaol until his trial.”.
- 35

8. Section *one hundred and twenty-nine* of the principal Act is hereby amended by the insertion after the word “articles” of the words “or of a sum of money representing the value of any number of specific articles”. Amendment of section 129 of Act 31 of 1917, as amended by section 20 of Act 39 of 1926.

9. Section *one hundred and thirty-one* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (3) of the following new sub-section: Amendment of section 131 of Act 31 of 1917, as amended by section 20 of Act 46 of 1935.

45 “(3) If a person has made any statement on oath whether orally or in writing and he thereafter on another oath makes another statement as aforesaid, which is in conflict with such first-mentioned statement, he shall be guilty of an offence and may, on an indictment, summons or charge
 50 alleging that he made the two conflicting statements, upon proof of these two statements and without proof as to which of the said statements was false, be convicted of such offence and punished with the penalties prescribed by law for the crime of perjury, unless it is proved that when he
 55 made each statement he believed it to be true.”.

10. Section *one hundred and fifty-seven* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (3) of the following new sub-section: Amendment of section 157 of Act 31 of 1917.

60 “(3)*bis*. Together with his plea the accused may offer an explanation of his attitude in relation to the charge, or a statement indicating the basis of his defence, and such explanation or statement shall be recorded and shall form a portion of the record of the case.”.

65 11. Section *one hundred and sixty-one* of the principal Act is hereby amended by the addition of the following sub-section at the end thereof: Amendment of section 161 of Act 31 of 1917.

“(5) The provisions of this section shall be read as being additional to and not in substitution for the provisions of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act 1916.”.

Wysiging van artikel 165 van Wet 31 van 1917.

12. Artikel *honderd vyf-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende nuwe artikel vervang:

- „Een beschuldigde kan verkiesen om bij jury verhoord te worden.
165. (1) Iemand die ter terechtzitting verwezen is kan—
- (a) woordelik aan het einde van het voorlopig onderzoek; of
- (b) schriftelik door kennisgeving aan de magistraat van het distrikt waarin het voorlopig onderzoek gehouden is binnen drie weken na de datum van zulke verwijzing; of
- (c) indien een kennisgeving op hem gediend wordt dat hij op een akte van beschuldiging terecht zal staan voor een provinciale of plaatselike afdeling van het Hooggerechtshof, voordat voormeld tijdperk van drie weken verstreken is, schriftelik door kennisgeving aan de Prokureur-generaal binnen zeven dagen nadat zulke kennisgeving gediend is; verkiesen dat zijn zaak voor een rechter met een jury berecht wordt.
- (2) (a) Indien een beschuldigde zijn keuse tijdig doet overeenkomstig de bepalingen van sub-artikel (1), en de Prokureur-generaal besluit om hem op akte van beschuldiging voor een hoger hof te vervolgen, moet hij behoudens de bepalingen van artikels *twee honderd en vijftien* en *twee honderd en vijftien bis* voor een rechter van het Hooggerechtshof en een jury van negen leden, waarvan niet minder dan zeven de uitspraak vaststellen, terechtstaan.
- (b) Indien een beschuldigde niet zijn keuse tijdig zoals voormeld doet moet hij, indien zijn zaak voor een hoger hof zoals in paragraaf (a) uiteengezet berecht wordt, voor een rechter zonder jury terecht staan overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk XII.
- (3) Enige keuse door de beschuldigde ingevolge sub-artikel (1) gedaan, in afwachting dat hij op akte van beschuldiging voor een hoger hof vervolgd wordt, doet geen afbreuk aan een andere stap die de Prokureur-generaal krachtens artikel *negentig* mocht doen, en aan de rechten van de beschuldigde in geval zulk een andere stap gedaan wordt.
- (4) De bepalingen van dit artikel raken niet de biezondere bepalingen van Wet No. 49 van 1898 van Natal, of enige wijziging ervan, of andere wetten die rechtsbevoegdheid aan het Naturellen Hoge Hof van Natal verlenen.”.

Wysiging van artikel 169 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 27 van Wet 46 van 1935.

13. Artikel *honderd negen-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end van sub-artikel (1) die volgende paragrawe by te voeg:

- „(q) Sekretarissen van Afdelingsraden;
- (r) Raadsleden van Municipaliteiten;
- (s) Hoofden en Onderhoofden van Municipale Departementen;
- (t) Verkeers-inspekteuren in de dienst van een of ander plaatselike overheid.”.

Wysiging van artikel 192 van Wet 31 van 1917.

14. (1) Artikel *honderd twee-en-negentig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die woord „Gouverneur-generaal” deur die woorde „Minister in overleg met de Minister van Financieën” te vervang.

(2) Die bepalingen van sub-artikel (1) raak nie die geldigheid van enige tarief van toelae van jurielade wat op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet ooreenkomstig artikel *honderd twee-en-negentig* van die Hoofwet van krag is nie.

Wysiging van artikel 215 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 35 van Wet 46 van 1935.

15. Artikel *tweehonderd-en-vyftien* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (2) na die woord „terrechtgestaan” in te voeg die woorde „en bedoelde beschuldigde heeft daarop geen recht van keuse overeenkomstig artikel *honderd vijf en zestig* om voor een jury berecht te worden”.

Invoeging van nuwe artikel 215bis in Wet 31 van 1917.

16. Die volgende artikel word hiermee na artikel *twee honderd-en-vyftien* in die Hoofwet ingevoeg:

- „Bevoegdheid om in zekere gevallen berechting voor rechter zonder jury te gelasten.
- 215bis. (1) Wanneer een persoon die ter terechtzitting verwezen is, voor een provinciale of plaatselike afdeling van het Hooggerechtshof berecht zou worden, op een akte van beschuldiging waarin hem ten laste gelegd wordt een overtreding, of een poging tot een overtreding—
- (a) ingevolge Hoofdstuk I van de Oproerige Bijeenkomsten en Krimineel Recht Wijzigingswet, 1914 (Wet No. 27 van 1914); of

12. The following section is hereby substituted for section *one hundred and sixty-five* of the principal Act:

Amendment of section 165 of Act 31 of 1917.

“Accused may elect to be tried by a jury.”

165. (1) Any person committed for trial may—

- 5
10
15
- (a) verbally at the conclusion of the preparatory examination; or
  - (b) by written notice to the magistrate of the district in which the preparatory examination was held within three weeks after the date of committal; or
  - (c) if before the aforesaid period of three weeks has elapsed, notice is served upon him that he will be tried upon an indictment before a provincial or local division of the Supreme Court, by written notice to the Attorney-General within seven days after such notice is served;

elect to be tried by a judge with a jury.

- 20
25
- (2) (a) If an accused makes his election timeously in accordance with the provisions of sub-section (1) and the Attorney-General decides that he shall be indicted for trial before a superior court, he shall, save as provided in sections *two hundred and fifteen* and *two hundred and fifteen bis* be tried by a judge of the Supreme Court with a jury of nine men of whom not less than seven shall determine the verdict, if the Attorney-General decides to indict him for trial before a Supreme Court.

- 30
35
- (b) If an accused person does not make timeous election as aforesaid he shall, if he is to be tried before a superior court as set out in paragraph (a), be tried by a judge without a jury in accordance with the provisions of Chapter XII.

- 40
45
- (3) Any election made by the accused under sub-section (1) in the anticipation that he will be indicted for trial before a superior court shall be without prejudice to any other action that the Attorney-General may take under section *ninety*, and to the rights of the accused in the event of such other action being taken.

(4) The provisions of this section shall not affect the special provisions of Act No. 49 of 1898, of Natal, or any amendment thereof, or any other law conferring jurisdiction on the Native High Court of Natal.”

13. Section *one hundred and sixty-nine* of the principal Act is hereby amended by the insertion at the end of sub-section (1) of the following paragraphs:

Amendment of section 169 of Act 31 of 1917, as amended by section 27 of Act 46 of 1935.

- 50
- “(q) Secretaries of Divisional Councils;
  - (r) Councillors of Municipalities;
  - (s) Heads and Sub-Heads of Municipal Departments;
  - (t) Traffic Inspectors in the employ of any local authority.”

14. (1) Section *one hundred and ninety-two* of the principal Act is hereby amended by the substitution of the words “Minister in consultation with the Minister of Finance” for the word “Governor-General”.

Amendment of section 192 of Act 31 of 1917.

- 55
60
- (2) The provisions of sub-section (1) shall not affect the validity of any tariff of allowances for jurors in force at the date of commencement of this Act, in terms of section *one hundred and ninety-two* of the principal Act.

15. Section *two hundred and fifteen* of the principal Act is hereby amended by the insertion in sub-section (2), after the word “offence” where it occurs for the first time, of the words “and the said accused person shall thereupon have no right of election to be tried by jury in terms of section *one hundred and sixty-five*.”

Amendment of section 215 of Act 31 of 1917 as amended by section 35 of Act 46 of 1935.

16. The following section is hereby inserted in the principal Act after section *two hundred and fifteen*:

Insertion of new section 215bis in Act 31 of 1917.

70 “Power to direct trial by judge without jury in certain cases.”

215bis. (1) When a person committed for trial is to be tried before a provincial or local division of the Supreme Court upon an indictment charging him with an offence, or an attempt to commit an offence—

- 75
- (a) under Chapter I of the Riotous Assemblies and Criminal Law Amendment Act, 1914 (Act No. 27 of 1914); or

- (b) in verband met onwettige handel in of onwettig bezit van edelmetaal of edelgesteenten; of
  - (c) in verband met de verstrekking van bedwelmende drank aan naturellen of kleurlingen; of
  - (d) in verband met insolventie of boedelaftand; of 5
  - (e) in verband waarmede feiten mogelijk overwogen worden, voor het behoorlik begripen waarvan deskundige kennis van boekhouding of rekeningen mag nodig wezen; of
  - (f) jegens of in verband met een Non-Europeaan 10 als de beschuldigde een Europeaan is, of jegens of in verband met een Europeaan als de beschuldigde een Non-Europeaan is;
- dan kan de Minister, door een mededeling op, of gehecht aan de kennisgeving van terechtstelling 15 gelasten dat de beschuldigde voor een rechter zonder jury moet terechtstaan.

(2) Wanneer de Minister een terechtstelling zonder jury overeenkomstig sub-artikel (1) gelast heeft, heeft de beschuldigde geen recht om te 20 verkiezen om voor een rechter en een jury overeenkomstig artikel *honderd vijf en zestig* berecht te worden."

Vervanging van artikel 216 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 26 van Wet 46 van 1935 en gewysig deur artikel 4 van Wet 37 van 1948, deur 'n nuwe artikel.

17. Artikel *twee honderd-en-sestien* van die Hoofwet word hiermee deur die volgende nuwe artikel vervang: 25

216. (1) Behoudens de biezondere bepalingen van Wet No. 49 van 1898 van Natal, of een wijziging daarvan, of andere wetten die rechtsbevoegdheid aan het Naturellen Hoge Hof van Natal verlenen, of behoudens de biezondere bepalingen van artikels 30 *honderd vijf en zestig*, *twee honderd en vijftien* en *twee honderd en vijftien bis* van deze Wet, moet de berechting van een beschuldigde in een kriminele zaak die voor een hoger hof aanhangig is voor een rechter van het Hooggerechtshof zonder een jury 35 geschieden.

(2) De rechter die bij de berechting voorzit, kan één of twee personen die naar zijn mening ervaren zijn in de rechtspleging of bedreven zijn in een of ander onderwerp dat bij de berechting ter over- 40 weging geopperd zou kunnen worden, oproepen om met hem als assessor of assessoren bij de berechting zitting te nemen: Met dien verstande dat indien de beschuldigde terecht moet staan op een aanklacht wegens het plegen van hoogverraad, 45 moord, verkrachting of oproer, of in elk geval waarin de Minister krachtens artikel *twee honderd en vijftien bis* een lastgeving gedaan heeft, gemelde rechter twee assessoren zoals voormeld oproept om hem bij te staan. 50

(3) Voor de berechting moet gemelde rechter van de persoon of personen die hij aldus oproepen heeft om hem bij te staan een eed afnemen dat hij of zij een ware uitspraak zal of zullen geven overeenkomstig de getuigenis op de vragen die 55 verhoord worden, en daarop is of zijn hij of zij een lid of leden van het hof onderhevig aan de volgende bepalingen:

- (a) Een rechtspunt dat bij zodanige berechting voor beslissing opkomt, en enige vraag die 60 daar opkomt of een punt voor beslissing een feitenpunt of een rechtspunt is, worden deur de voorzittende rechter beslist, en geen assessor heeft bij enige zodanige beslissing enige zeggenschap; 65
- (b) de voorzittende rechter kan het argument op enige zodanig punt of vraag als in paragraaf (a) vermeld wordt verdagen, en kan alleen zitten voor het verhoren van zodanig argument en de beslissing van zodanig punt of vraag; 70
- (c) wanneer de voorzittende rechter een beslissing geeft krachtens paragraaf (a), geeft hij zijn redenen voor die beslissing;
- (d) op alle feitenpunten is de beslissing of bevinding van de meerderheid van de leden van het hof 75 de beslissing of bevinding van het hof, behalve wanneer slechts een assessor met de voorzittende rechter zit in welk geval de beslissing of bevinding van zodanige rechter de beslissing of bevinding van het hof is, indien daar verschil 80 van mening bestaat;

- (b) relating to illicit dealing in or possession of precious metal or precious stones; or
- (c) relating to the supply of intoxicating liquor to natives or coloured persons; or
- 5 (d) relating to insolvency; or
- (e) in connection with which facts may have to be considered, for the proper understanding of which an expert knowledge of bookkeeping or accounts may be necessary; or
- 10 (f) towards or in connection with a non-European if the accused is a European, or towards or in connection with a European if the accused is a non-European;
- 15 the Minister may, by a notification on or attached to the notice of trial direct that the accused be tried by a judge without a jury.

(2) When the Minister has directed a trial without a jury in terms of sub-section (1), the accused shall have no right of election to be tried by a judge and jury in terms of section *one hundred and sixty-five*.”.

20

17. The following new section is hereby substituted for section *two hundred and sixteen* of the principal Act:

Substitution of new section for section 216 of Act 31 of 1917, as substituted by section 26 of Act 46 of 1935 and amended by section 4 of Act 37 of 1948.

“Criminal cases to be tried by a judge with or without assessors.

25

216. (1) Save as is specially provided in Act No. 49 of 1898 of Natal, or any amendment thereof, or any other law conferring jurisdiction on the Native High Court of Natal, or save as is specially provided by sections *one hundred and sixty-five*, *two hundred and fifteen* and *two hundred and fifteen bis* of this Act, the trial of the accused in any criminal case pending before a superior court shall be before a judge of the Supreme Court without a jury.

30

(2) The judge presiding at the trial may summon to his assistance any person who has, or any two persons who have, in the opinion of such judge, experience in the administration of justice, or skill in any matter which may have to be considered at the trial, to sit with him at the trial as assessor or assessors: Provided that if the accused is to be tried upon a charge of having committed treason, murder, rape or sedition, or in any case in which the Minister has given a direction under section *two hundred and fifteen bis*, the said judge shall summon to his assistance two assessors as aforesaid.

35

40

(3) Before the trial the said judge shall administer an oath to the person or persons whom he has so called to his assistance that he or they will give a true verdict, according to the evidence upon the issues to be tried, and thereupon he or they shall be a member or members of the court subject to the following provisions:

45

50

(a) Any matter of law arising for decision at such trial, and any question arising thereat as to whether a matter for decision is a matter of fact or a matter of law, shall be decided by the presiding judge and no assessor shall have a voice in any such decision;

55

(b) the presiding judge may adjourn the argument upon any such matter or question as is mentioned in paragraph (a) and may sit alone for the hearing of such argument and the decision of such matter or question;

60

(c) whenever the presiding judge shall give a decision in terms of paragraph (a) he shall give reasons for that decision;

(d) upon all matters of fact the decision or finding of the majority of the members of the court shall be the decision or finding of the court, except when only one assessor sits with the presiding judge, in which case the decision or finding of such judge shall be the decision or finding of the court if there is a difference of opinion;

65

70

(e) het hof is verplicht om redenen op te geven voor enige bevinding of beslissing ingevolge paragraaf (d) gedaan.

(4) Is zulk een assessor niet een staatsambtenaar, dan is hij gerechtigd tot vergoeding van alle redelijke uitgaven die hij noodwendig gedaan heeft in verband met zijn bijwoning van de berechting en tot een door de Minister vast te stellen honorarium als assessor.

(5) De bepalingen van deze Wet omtrent berechting voor een hoger hof met een jury zijn, voor zover zij toegepast kunnen worden, van toepassing op een berechting ingevolge dit artikel."

Wysiging van artikel 234 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 43 van Wet 46 van 1935.

18. Artikel *tweehonderd vier-en-dertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die volgende nuwe sub-artikel na sub-artikel (2) in te voeg:

„(2)*bis*. Iemand beschuldigd van moord of strafbare manslag, ten aanzien van wie het niet bewezen is dat hij wederrechtelik de dood veroorzaakt heeft van de persoon die hij beschuldigd wordt gedood te hebben, kan schuldig bevonden worden aan de roof of een poging tot de roof van zodanige persoon, indien het bewezen wordt dat gemelde overtreding inderdaad gepleegd is."

Invoeging van artikel 245*bis* in Wet 31 van 1917.

19. Die volgende nuwe artikel word hiermee na artikel *tweehonderd vyf-en-veertig* in die Hoofwet ingevoeg:

„Plicht van getuigen om politie te verwittigen omtrent waar zij te vinden zijn.

245*bis*. (1) Elke persoon die schriftelik van een lid van een onder een wet opgerichte politiemacht, die van of boven de rang van sergeant is, of de bevelvoerende officier bij een politiestation is, kennis ontvangt dat hij als getuige in een voorlopig onderzoek of een terechtstelling nodig zal zijn, moet, totdat zodanig voorlopig onderzoek of zodanige terechtstelling voleindigd is, of totdat hij ambtelik in kennis gesteld wordt dat hij niet meer als getuige benodigd word, zorgen dat de bevelvoerende officier bij het politiekantoor naast gelegen aan zijn gewone woonplaats ten allen tijden kennis draagt van zijn volle woonadres of enige andere adres waar hij gedurende bedoeld tijdperk met gerief te vinden zal zijn.

(2) De bepalingen van artikel *vyf en zestig* zijn *mutatis mutandis* van toepassing in verband met iemand die de bepalingen van sub-artikel (1) niet nakomt."

Wysiging van artikel 255 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 46 van Wet 46 van 1935.

20. (1) Artikel *tweehonderd vyf-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (2), die woord „Gouverneur-generaal" deur die woorde „Minister in overleg met de Minister van Financieën" te vervang.

(2) Die bepalinge van sub-artikel (1) raak nie die geldigheid van enige tarief van toelae vir getuies in strafsake wat by die inwerkingtreding van hierdie Wet ooreenkomstig artikel *tweehonderd vyf-en-vyftig* van die Hoofwet van krag is nie.

Wysiging van artikel 268 van Wet 31 van 1917 soos vervang deur artikel 48 van Wet 46 van 1935.

21. Artikel *tweehonderd agt-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die volgende nuwe sub-artikel na sub-artikel (4) in te voeg:

„(4)*bis*. In een kriminele zaak waar dit ter zake dient om te bewyzen dat de biezonderheden uiteengezet in een vrachtbrief opgesteld in verband met het vervoeren van goederen door de Administratie van de Zuid Afrikaanse Spoorwegan en Havens juist zijn, kunnen zulke biezonderheden bewezen worden door de voorlegging van een geschrift dat heet een beëdigde verklaring te zijn van de persoon die bedoelde vrachtbrief opstelde, waarin verklaard word dat de biezonderheden in zodanige vrachtbrief uiteengezet juist zijn met betrekking tot de goederen in zulk een vrachtbrief beschreven en voor vervoer in verband daarmee afgeleverd."

Wysiging van artikel 284 van Wet 31 van 1917.

22. Artikel *tweehonderd vier-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in paragraaf (1) van die voorbehoudsbepaling, die woorde „de schuld van die persoon" te vervang deur die woorde „de valsheid van de verklaring die het onderwerp van de aanklacht uitmaakt."

Wysiging van artikel 313 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 34 van Wet 39 van 1926.

23. Artikel *driehonderd-en-dertien* van die Hoofwet word hiermee gewysig—

(a) deur in sub-artikel (2) na die woord „gelds" in te voeg die woorde „of van bepaalde goederen of voorwerpen";

(e) the court shall give reasons for any decision or finding made under paragraph (d).

(4) If any such assessor is not an officer in the public service he shall be entitled to a refund of any reasonable expenditure which he may have necessarily incurred in connection with his attendance at the trial and to such remuneration for his services as assessor, as the Minister may determine.

(5) The provisions of this Act relating to trials by a superior court with a jury shall, in so far as they can be applied, apply to any trial under this section."

18. Section *two hundred and thirty-four* of the principal Act is hereby amended by the insertion of the following new sub-section after sub-section (2):

"(2)*bis*. Any person charged with murder or culpable homicide, in regard to whom it is not proved that he wrongfully caused the death of the person whom he is charged with killing, may be found guilty of the robbery or attempted robbery of such person if it is proved that in fact such offence was committed."

Amendment of section 234 of Act 31 of 1917, as amended by section 43 of Act 46 of 1935.

19. The following new section is hereby inserted after section *two hundred and forty-five* of the principal Act—

"Duty of witnesses to keep police informed of their whereabouts. 245.*bis*. (1) Every person who is advised in writing by any member of a police force established under any law, who is of the rank of sergeant or above such rank, or who is the officer in charge of a police post, that he will be required as a witness in any preparatory examination or trial, shall, until such preparatory examination or trial has been finally disposed of, or until he is officially advised that he will no longer be required as a witness, keep the officer in charge of the police post nearest to his ordinary place of residence informed at all times of his full residential address or any other address where, during that period, he may conveniently be found.

Insertion of section 245*bis* in Act 31 of 1917.

(2) The provisions of section *sixty-five* shall *mutatis mutandis* apply in connection with any person who fails to comply with the provisions of sub-section (1)."

20. (1) Section *two hundred and fifty-five* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the word "Governor-General" in sub-section (2) of the words "Minister in consultation with the Minister of Finance".

Amendment of section 255 of Act 31 of 1917, as amended by section 46 of Act 46 of 1935.

(2) The provisions of sub-section (1) shall not affect the validity of any tariff of allowances for witnesses in criminal cases in force at the date of commencement of this Act, in accordance with section *two hundred and fifty-five* of the principal Act.

21. Section *two hundred and sixty-eight* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (4) of the following new sub-section:

"(4)*bis*. In any criminal proceedings in which it is relevant to prove that the details set out in any consignment note executed for the purpose of the transport of any goods by the South African Railways and Harbours Administration are correct, such details may be proved by the production of a document purporting to be an affidavit made by the person who executed such consignment note, in which it is stated that the details set out in such consignment note are correct in relation to the goods described in such consignment note and delivered for transport in connection therewith."

Amendment of section 268 of Act 31 of 1917, as substituted by section 48 of Act 46 of 1935.

22. Section *two hundred and eighty-four* of the principal Act is hereby amended by substituting for the words "the guilt of such person", in paragraph (1) of the proviso thereto, the words "the falsity of the statement which forms the subject of the charge".

Amendment of section 284 of Act 31 of 1917.

23. Section *three hundred and thirteen* of the principal Act is hereby amended—

(a) by the insertion in sub-section (2) after the word "money" where it occurs for the first time of the words "or specific goods or articles";

Amendment of section 313 of Act 31 of 1917, as amended by section 34 of Act 39 of 1926.

(b) deur in genoemde sub-artikel na die woord „geld” in te voeg die woorde „of aan goederen of voorwerpen”.

Wysiging van artikel 321bis soos ingevoeg deur artikel 60 van Wet 46 van 1935.

24. (1) Artikel *driehonderd een-en-twintig bis* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (5) die woord „Gouverneur-generaal” te vervang deur die woord „Minister”. 5

(2) Die bepalings van sub-artikel (1) raak nie die geldigheid van regulasies kragtens sub-artikel (5) van artikel *driehonderd een-en-twintig bis* van die Hoofwet uitgevaardig wat op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet van krag is nie.

Wysiging van artikel 345 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 63 van Wet 46 van 1935.

25. Artikel *driehonderd vyf-en-veertig* van die Hoofwet 10 word hiermee gewysig—

(a) deur sub-artikel (1) deur die volgende nuwe sub-artikel te vervang:

„(1) (a) Wanneer een hof een overtreder schuldig bevonden heeft aan een met een boete strafbare 15 overtreding (waar geen ander direkte of alternatieve straf rechtens opgelegd moet worden) mag het hof niet bij het opleggen van een vonnis van een boete op zodanige overtreder ter zelfder tijd een tijdperk van gevangenisstraf als alternatief 20 van zulke boete opleggen, tenzij het overtuigd is dat een of ander bijzondere reden bestaat waarom, met inachtneming van de ernstigheid van de overtreding, het karakter van de overtreder, of andere 25 bijzondere omstandigheden, het raadzaam is dat bedoelde overtreder zonder verder onderzoek bij wanbetaling van de boete in hechtenis genomen zou worden.

(b) Indien het hof een of ander bijzondere reden zoals voormeld vaststelt, moeten de redenen voor zijn 30 vaststelling openbaar in het hof verklaard en in de processtukken aangetekend worden.

(c) Waar geen zodanige bijzondere reden vastgesteld is, moet het hof, wanneer een vonnis van een boete opgelegd wordt, tijd voor de betaling van 35 de boete vergunnen, hetzij ten volle of bij wijze van zulke paaienten als het hof vaststelt, tenzij—

(i) het hof onvertuigd is dat de beschuldigde genoegzame middelen bezit om de boete 40 onverwijld te betalen; of

(ii) de overtreder meedeelt dat hij vergunning van tijd om te betalen niet verlangt; of

(iii) de overtreder niet erin slaagt om het hof te overtuigen dat hij een vaste woonplaats 45 bezit, of vaste werk heeft of in staat is om vaste werk te verkrijgen.

(d) Wanneer zulk een bijzondere reden vastgesteld is en een aantekening zoals voormeld dienovereenkomstig gemaakt is, kan het hof, als een 50 straf alternatief tot een zodanige boete, een vonnis van gevangenisstraf met of zonder dwangarbeid opleggen, van een duur binnen de perken van zijn strafbevoegdheid: Met dien verstande dat het tijdperk van zulke alternatieve gevangenisstraf, hetzij alleen of tezamen met een andere 55 gevangenisstraf die als direkte straf opgelegd wordt, niet langer mag zijn dan de langste gevangenisstraf welke een wet als straf (hetzij direkt of alternatief) op bedoelde overtreding 60 stelt.”.

(b) deur die woorde na „daarop” in sub-artikel (2) te vervang deur die volgende nl.:

„(a) indien tijd voor de betaling van de boete vergund is, verder tijd voor zulke betaling vergunnen 65 indien aanzoek daartoe door of namens de beschuldigde gedaan wordt; of

(b) de beschuldigde onverwijld tot de gevangenisstraf, met of zonder dwangarbeid veroordelen waartoe hij krachtens paragraaf (d) als alternatieve straf 70 veroordeeld had kunnen worden.”.

Wysiging van artikel 346 van Wet 31 van 1917.

26. Artikel *driehonderd ses-en-veertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur in sub-artikel (5) die woorde „wordt de gevangenisstraf onmiddellik ten uitvoer gelegd” te vervang deur die woorde „kan de gevangenisstraf onmiddellik ten uit- 75 voer gelegd worden, of kan het zoals tevoren voor een verder tijdperk of verdere tijdperken van niet meer dan vijftien dagen opgeschort worden, naar gelang het hof mocht goedvinden.”.

- (b) by the substitution for the words "or any part of it" at the end of the said sub-section of the words "or goods or articles or any part thereof".

24. (1) Section *three hundred and twenty-one bis* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the word "Governor-General" in sub-section (5) of the word "Minister".

Amendment of section 321bis of Act 31 of 1917, as inserted by section 60 of Act 46 of 1935.

(2) The provisions of sub-section (1) shall not affect the validity of any regulations made under sub-section (5) of section *three hundred and twenty-one bis* of the principal Act which are in force at the date of commencement of this Act.

25. Section *three hundred and forty-five* of the principal Act is hereby amended—

Amendment of section 345 of Act 31 of 1917, as substituted by section 63 of Act 46 of 1935.

(a) by the substitution for sub-section (1) of the following new sub-section:

“(1) (a) Whenever a court has convicted an offender of an offence punishable with a fine (where no other direct or alternative punishment is by law required to be imposed) the court shall not in imposing a sentence of a fine upon such offender at the same time impose a period of imprisonment alternative to such fine, unless it is satisfied that there is some special reason why, having regard to the gravity of the offence, the character of the offender, or other special circumstances, it is expedient that such offender should be imprisoned without further enquiry in default of payment of the fine.

(b) If the court determines some special reason as aforesaid, the reasons for its determination shall be stated in open court and entered upon the record.

(c) Where such special reason has not been determined the court shall when imposing a sentence of a fine allow time for the fine to be paid, whether in full or in such instalments as the court shall determine unless—

(i) the court is satisfied that the accused is possessed of sufficient means to pay the fine forthwith; or

(ii) the offender intimates that he does not desire time to be allowed for payment; or

(iii) the offender fails to satisfy the court that he has a fixed abode or has or is able to obtain regular employment.

(d) Where such special reason has been determined and an entry as aforesaid has accordingly been made, the court may, as a punishment alternative to such fine, impose a sentence of imprisonment with or without compulsory labour of any duration within the limits of its punitive jurisdiction: Provided that the period of such alternative sentence of imprisonment shall not, either alone or together with any period of imprisonment imposed as a direct punishment exceed the longest period of imprisonment prescribed by any law as a punishment (whether direct or alternative) for such offence.”;

(b) by the substitution for the words after “thereupon” in sub-section (2) of the following, viz.:

“(a) if time was allowed for payment of the fine, allow further time for such payment on application being made therefor by or on behalf of the accused; or

(b) sentence the accused forthwith to such term of imprisonment with or without compulsory labour as could have been imposed upon him as an alternative punishment in terms of paragraph (d) of sub-section (1).”.

26. Section *three hundred and forty-six* of the principal Act is hereby amended by the substitution in sub-section (5) for the words “shall be carried into execution at once” of the words “may be carried into execution at once, or may be suspended as before for a further period or further periods of not more than fifteen days, as the court may deem fit.”.

Amendment of section 346 of Act 31 of 1917.

Wysiging van artikel 349 van Wet 31 van 1917.

27. Artikel *driehonderd negen-en-veertig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die end van sub-artikels (1) en (2) onderskeidelik, die volgende woorde by te voeg nl.: „of zijn aanhouding bevelen in een werkkolonie, toevlucht of gecertificeerde toevlucht, op dezelfde wijze als een persoon daartoe verwezen krachtens artikel *vijftien* van de ‚Wet op Werkkolonies, 1949’ (Wet No. 28 van 1949)”. 5

Wysiging van artikel 350 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 103 van Wet 31 van 1937.

28. Artikel *driehonderd-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur aan die einde van sub-artikel (3) die volgende woorde by te voeg: „in enig gebied en ten aanzien 10 van enig bedrijf ten aanzien waarvan de bepalingen van de ‚Wet op Vakleerlinge, 1944’ (Wet No. 37 van 1944) van toepassing zijn”.

Wysiging van artikel 352 van Wet 31 van 1917.

29. Artikel *driehonderd twee-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur na sub-artikel (1) die volgende 15 nuwe sub-artikel in te voeg:

„(1)*bis*. Lijfstraf word nie opgelegd indien het hof oortuig is dat die onvertreding deur een of ander psigo-neurotiese of psigopatiese toestand kan veroorzaakt 20 geweest zijn.”.

Vervanging van artikel 359 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 66 van Wet 46 van 1935, deur ’n nuwe artikel.

30. Artikel *driehonderd negen-en-vyftig* van die Hoofwet word hiermee deur ’n nuwe artikel vervang:

„Bevoegdheid van hoven om een opgeschorte vonnis of een waarschuwing of berisping toe te passen.

359. (1) Wanneer iemand in een hof van een overtreding schuldig bevonden word (met uitzondering van een in de Vierde Bijlage van deze Wet 25 genoemde overtreding), kan het hof, naar goeuvinden—

- (a) het vellen van vonnis voor een tijdperk van hoogstens drie jaren uitstellen en de overtreder vrijlaten onder een of meer voorwaarden 30 (hetzij wat betreft schadeloosstelling, het verschaffen aan de bezwaarde persoon van een of ander bepaald voordeel of dienst in plaats van schadeloosstelling voor schade of geldelik verlies, onderwerping aan onderwijs of behan- 35 deling; verplichte bijwoning bij een of ander bepaald centrum voor een bepaald doel, goed gedrag of anderszins) welke het hof mocht bevelen in te voegen in de borgakten om by afloop van dat tijdperk te verschijnen; of 40
- (b) vonnis vellen doch bevelen dat de uitvoering van het gehele vonnis of van een deel ervan voor een tijdperk van hoogstens drie jaren opgeschort word, onder zodanige voormelde 45 voorwaarden als het hof in het bevel mocht bepalen; of
- (c) een boete opleggen, doch de ten uitvoer legging ervan opschorten tot na afloop van zodanig 50 tijdperk van hoogstens drie jaren als het hof mocht vaststellen voor de betaling, in paaiementen of anderszins, van het bedrag van de boete, zullende het bedrag en de datums van betaling van de paaiementen door het hof worden vastgesteld; of
- (d) de overtreder met een waarschuwing of beris- 55 ping ontslaan.

(2) Wanneer iemand aan een in de Vierde Bijlage van deze Wet genoemde overtreding schuldig bevonden word, kan een deel van het vonnis, zoals in paragraaf (b) van sub-artikel (1) bepaald, 60 opgeschort worden.

(3) (a) Een hof dat een overtreder tot een termijn van gevangenisstraf als alternatief tot een boete veroordeeld heeft, kan ingeval de boete niet betaald is, op enig stadium vóór afloop van de 65 gevangenisstraf de uitvoering van zulk vonnis opschorten en de overtreder vrijlaten onder voorwaarden aangaande de betaling van de boete, of het gedeelte ervan die nog overeenkomstig sub-artikel (7) van artikel *drie honderd zes en veertig* betaalbaar mocht zijn (hetzij omtrent het ondernemen van een bepaald werk en de betaling van de boete in paaiementen door zijn werkgever, of anderszins) welke het hof bevredigend mocht vinden. 75

(b) Het hof dat een vonnis overeenkomstig paragraaf (a) opgeschort heeft, kan wegens grondige oorzaak te eniger tijd gedurende het tijdperk van opschorting het bevel van opschorting

27. Section *three hundred and forty-nine* of the principal Act is hereby amended—

Amendment of section 349 of Act 31 of 1917.

(a) by the insertion at the end of sub-section (1) of the words "or that he be detained in a work colony, retreat or certified retreat in the same manner as a person committed thereto under section *fifteen* of the Work Colonies Act, 1949 (Act No. 28 of 1949)";

(b) by the insertion at the end of sub-section (2) of the words "or to be detained in a work colony, retreat or certified retreat in the same manner as a person committed thereto under section *fifteen* of the Work Colonies Act, 1949".

28. Section *three hundred and fifty* of the principal Act is hereby amended by the insertion at the end of sub-section (3) of the words "in any area and in respect of any trade in respect of which the provisions of the Apprenticeship Act, 1944 (Act No. 37 of 1944), are of application".

Amendment of section 350 of Act 31 of 1917, as substituted by section 103 of Act 31 of 1937.

29. Section *three hundred and fifty-two* of the principal Act is hereby amended by the insertion after sub-section (1) of the following new sub-section:

Amendment of section 352 of Act 31 of 1917.

"(1)*bis*. Whipping shall not be imposed if the court is satisfied that the offence may have been caused by some psychoneurotic or psychopathic condition.

30. The following section is hereby substituted for section *three hundred and fifty-nine* of the principal Act:

Substitution of new section for section 359 of Act 31 of 1917 as amended by section 66 of Act 46 of 1935.

"Powers of courts to impose suspended sentences or a caution or reprimand. 359. (1) Whenever a person is convicted before any court of any offence (except an offence specified in the Fourth Schedule to this Act) it may in its discretion—

(a) postpone for a period not exceeding three years the passing of sentence and release the offender on one or more conditions (whether as to compensation, the rendering to the person aggrieved of some specified benefit or service in lieu of compensation for damage or pecuniary loss, submission to instruction or treatment, compulsory attendance at some specified centre for a specified purpose, good conduct or otherwise) which the court may order to be inserted in recognizances to appear at the expiration of that period; or

(b) pass sentence, but order the operation of the whole or any part of the sentence to be suspended for a period not exceeding three years on such conditions as aforesaid as the court may specify in the order; or

(c) impose a fine but suspend the enforcement thereof until the expiration of such period not exceeding three years as the court may fix for payment, in instalments or otherwise, of the amount of the fine, the amounts of any instalments and the dates of payment thereof being fixed by order of the court; or

(d) discharge the offender with a caution or reprimand.

(2) Whenever a person is convicted of an offence specified in the Fourth Schedule to this Act, a part of the sentence may be suspended as provided in paragraph (b) of sub-section (1).

(3) (a) Any court which has sentenced an offender to a term of imprisonment as an alternative to a fine, may, where the fine has not been paid, at any stage before the termination of the imprisonment suspend the operation of such sentence and order the release of the offender on conditions relating to the payment of the fine, or such portion thereof as may still be due in terms of sub-section (7) of section *three hundred and forty-six* (whether as to the taking up of a specified employment and payment of the fine in instalments by the accused, or his employer, or otherwise) which may be satisfactory to the court.

(b) Any court which has suspended a sentence in terms of paragraph (a) may for good cause at any time during the period of suspension cancel the order of suspension and recommit the

intrekken, en de overtreder weder tot diening van het overschot van het vonnis verwijzen onderworpen aan de bepalingen van gemeld sub-artikel (7), of de uitvoering van het vonnis nogmaals opschorten onder een of meer voorwaarden, zoals het hof mocht goedvinden. 5

(4) Indien het hof, aan het einde van het tijdperk gedurende hetwelk het vellen van het vonnis krachtens paragraaf (a) van sub-artikel (1) uitgesteld is, overtuigd is dat de overtreder al de voorwaarden 10 van de borgakte nagekomen heeft, kan het hof op aanzoek van of namens bedoelde overtreder, hem ontslaan zonder vonnis te vellen, en zulk ontslag heeft de uitwerking van een vrijspraak, behalve voor de toepassing van sub-artikels (3) en (4) van 15 artikel *drie honderd een en dertig*.

(5) Indien de uitvoering van een vonnis of een gedeelte van een vonnis overeenkomstig paragraaf (b) van sub-artikel (1) opgeschort is, en de overtreder al de voorwaarden in het bevel bepaald 20 gedurende het gehele tijdperk van opschorting nagekomen heeft, wordt zodanig vonnis of gedeelte ervan niet ten uitvoer gelegd.

(6) (a) Indien de voorwaarden van een krachtens dit artikel uitgevaardigd bevel of aangegane 25 borgakte niet nagekomen zijn, kan de overtreder op bevel van een magistraat zonder een lastbrief gearresteerd worden, en zodanige magistraat kan de overtreder dan verwijzen tot uitvoering van het vonnis van gevangenisstraf 30 dat opgelegd is of dan wettig opgelegd mocht worden, of kan, naar goedvinden, de overtreder een verlenging van tijd vergunnen (waar dit mogelijk is) ten einde zodanige voorwaarden na 35 te komen.

(b) Het hof dat de uitvoering van een vonnis krachtens paragraaf (b) of (c) van sub-artikel (1), of krachtens sub-artikel (3), opschortte, kan, indien overtuigd dat de overtreder wegens omstandigheden buiten zijn macht niet in 40 staat is geweest om een of ander voorwaarde van zulke opschorting te vervullen, of om een ander grondige en voldoende reden, een bevel uitreiken dat de uitvoering van het vonnis nogmaals opgeschort wordt, onderworpen aan 45 voorwaarden die ten tijde van het vellen of de opschorting van het vonnis opgelegd kunnen geweest zijn.

(7) Wanneer een overtreder ingevolge paragraaf (d) van sub-artikel (1) ontslagen is, heeft het ontslag 50 de uitwerking van een vrijspraak, behalve voor de toepassing van sub-artikels (3) en (4) van artikel *drie honderd een en dertig*."

Vervanging van artikel 360 van Wet 31 van 1917, deur 'n nuwe artikel.

31. Artikel *driehonderd-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee deur 'n nuwe artikel vervang: 55

„Hof kan beslag leggen op geld in bezit van de overtreder of bijdrage uit loongeld tot betaling van boete bevelen. 360. Wanneer iemand aan een overtreding schuldig bevonden wordt en tot betaling van een boete ten aanzien ervan (met of zonder een alternatief tijdperk van gevangenisstraf) veroordeeld wordt, kan het hof (zonder benadeling van andere bevoegd- 60 heden ten aanzien van de betaling van boete die het hof krachtens deze Wet heeft) naar goedvinden het ten uitvoer leggen van de boete bevelen, hetzij ten volle of gedeeltelik, door het in beslag nemen van gelden in het bezit van de overtreder of, met 65 toestemming van de overtreder, indien er een bedrag als loon door de werkgever van de overtreder betaalbaar is of daarna betaalbaar wordt, die werkgever bevelen een bepaald bedrag van het loon aldus betaalbaar af te trekken of van tijd tot 70 tijd wanneer het betaalbaar wordt af te trekken, voldoende om het bedrag van de boete in één bedrag of in paaiementen te betalen."

Wysiging van artikel 362 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 105 van Wet 31 van 1937.

32. (1) Artikel *driehonderd twee-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur die woord „Gouverneur-generaal" 75 deur die woord „Minister" te vervang.

(2) Die bepaling van sub-artikel (1) raak nie die geldigheid van enige regulasie wat op die datum van inwerkingtreding van hierdie Wet ooreenkomstig artikel *driehonderd twee-en-sestig* van die Hoofwet van krag is nie. 80

offender to serve the balance of the sentence, subject to the provisions of sub-section (7) aforesaid, or further suspend the operation of the sentence on one or more conditions as the court may deem fit.

5

(4) If at the end of the period for which the passing of sentence has been postponed under paragraph (a) of sub-section (1) the court is satisfied that the offender has observed all the conditions of the recognizances, the court may, on application by or on behalf of such offender, discharge him without passing any sentence, and such discharge shall have the effect of an acquittal, except for the purpose of sub-sections (3) and (4) of section *three hundred and thirty-one*.

10

15

(5) If the operation of a sentence or any portion of a sentence has been suspended in terms of paragraph (b) of sub-section (1), and the offender has observed all the conditions specified in the order throughout the period of suspension, such sentence or portion thereof shall not be enforced.

20

(6) (a) If the conditions of any order made or recognizance entered into under this section be not fulfilled, the offender may, upon the order of a magistrate be arrested without warrant, and such magistrate may then commit the offender to undergo the sentence of imprisonment which has been or may then be lawfully imposed, or may, in his discretion, grant the offender an extension of time (where this is possible) for the purpose of carrying out such conditions.

25

30

(b) The court which suspended the operation of a sentence under paragraph (b) or (c) of sub-section (1) or under sub-section (3), may, if satisfied that the offender has through circumstances beyond his control been unable to perform any condition of such suspension, or for any other good and sufficient reason, grant an order further suspending the operation of the sentence subject to such conditions as might have been imposed at the time of the passing or suspension of the sentence.

35

40

(7) If an offender has been discharged with a caution or reprimand under paragraph (d) of sub-section (1), the discharge shall have the effect of an acquittal, except for the purpose of sub-sections (3) and (4) of section *three hundred and thirty-one*."

45

31. The following new section is hereby substituted for section *three hundred and sixty* of the principal Act:

Substitution of new section for section 360 of Act 31 of 1917.

"Court may order seizure of moneys on person of offender or contribution from wages in payment of fine.

55

60

65

360. Whenever a person is convicted of any offence and is sentenced to pay a fine in respect thereof, with or without an alternative period of imprisonment, the court may (without prejudice to any other powers that it possesses in regard to the payment of fines under this Act) in its discretion order enforcement of the fine, whether in whole or in part, by seizure of moneys upon the person of the offender or, with the offender's consent, if any amount is due or to become due thereafter as wages from the offender's employer, order that employer to deduct a specified amount from the wages so due, or from time to time as they become due, sufficient to pay the amount of the fine in one sum or in instalments."

32. (1) Section *three hundred and sixty-two* of the principal Act is hereby amended by the substitution for the word "Governor-General" of the word "Minister".

Amendment of section 362 of Act 31 of 1917 as amended by section 105 of Act 31 of 1937.

(2) The provisions of sub-section (1) shall not affect the validity of any regulations in force at the date of commencement of this Act in terms of section *three hundred and sixty-two* of the principal Act.

70

Wysiging van artikel 366 van Wet 31 van 1917, soos gewysig deur artikel 43 van Wet 39 van 1926 en artikel 69 van Wet 46 van 1935.

33. Artikel *driehonderd ses-en-sestig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (3) deur die volgende nuwe sub-artikel te vervang:

„(3) Bij veroordeling van iemand wegens een overtreding, vermeld in Deel I van de Tweede Bijlage tot deze Wet of wegens diefstal, hetzij onder het gemeen recht of zoals door een Wet bepaald, of wegens inbraak of het binnengaan van een perceel met het doel een overtreding te plegen, hetzij onder het gemeen recht of in overtreding van wetsbepalingen, kan het hof, indien overtuigd dat een voertuig of een houder die als bewijs voorgelegd wordt, ten einde de overtreding te plegen of in verband met het plegen van de overtreding gebruikt is, dat voertuig of die houder, of de rechten die de veroordeelde daarop heeft, ten behoeve van de Staat verbeurdverklaren: Met dien verstande dat die verbeurdverklaring geen inbreuk doet op rechten die een andere persoon dan de veroordeelde op het betrokken voertuig of de betrokken houder mocht hebben, indien bewezen wordt dat hij niet wist dat het voertuig of de houder gebruikt werd of zou gebruikt worden ten einde de overtreding te plegen of in verband met het plegen van de overtreding, of dat hij zodanig gebruik niet kon verhinderen.”

Wysiging van artikel 384 van Wet 31 van 1917, soos vervang deur artikel 117 van Wet 23 van 1939.

34. Artikel *driehonderd vier-en-tagtig* van die Hoofwet word hiermee gewysig deur sub-artikel (6) deur die volgende nuwe sub-artikel te vervang:

„(6) In een zaak tegen een direkteur, ambtenaar of agent van een rechtspersoon ten opzichte van een overtreding—
(a) is getuigenis die bij een vervolging voor die overtreding tegen die rechtspersoon toelaatbaar zou zijn of toelaatbaar was, tegen de beschuldigde toelaatbaar;
(b) hetzij zodanige rechtspersoon voor gemelde overtreding vervolgd kan of kon worden al dan niet, is een dokument, memorandum, of boek dat of oorkonde die in de gewone gang van de bezigheid van die rechtspersoon opgesteld, aangetekend of gehouden is, of hetwelk of welke te eniger tijd in de bewaring of onder het toezicht van een direkteur, ambtenaar of agent van die rechtspersoon in zijn hoedanigheid van direkteur, ambtenaar of agent was, *prima facie* bewijs van het inhoud ervan en toelaatbaar als getuigenis tegen de beschuldigde, tenzij en totdat hij in staat is te bewijzen dat ten allen tijden die ter zake dienen hij geen kennis van gemeld dokument of memorandum of boek of gemelde oorkonde had, voor zover het inhoud ervan op de aangeklaagde overtreding betrekking heeft, en op gene wijze deelgenomen heeft aan het opstellen van zodanig dokument of memorandum, of het schrijven van enige ter zake dienende aantekeningen in zodanig boek of zodanige oorkonde.”

Vervanging van artikel 2 van Wet 39 van 1926 deur 'n nuwe artikel.

35. Artikel *twee* van die „Kriminele en Magistraatshoven Procedure (Wijzigings) Wet, 1926” (Wet No. 39 van 1926) word hiermee deur die volgende nuwe artikel vervang:

„Vinger-, palm- en voetafdrukken van gearresteerde persoon kunnen genomen worden en lichaamsmerken, eigenaardigheden of voorkomen kunnen opgemerkt worden.
2. (1) Elke vredesbeambte kan de vingerafdrukken, 55
palmafdrukken en voetafdrukken nemen of doen nemen van een op welke aanklacht ook gearresteerde persoon, en de geneeskundige ambtenaar van een gevangenis of tronk of een distriktsgeneesheer of (behalve in het geval van een vrouw) een vredesbeambte kan zulke stappen doen of laten doen insluitende (behalve in het geval van een vredesbeambte) een bloedonderzoek, als hij nodig mocht oordelen ten einde vast te stellen of het lichaam van zulk een persoon een of ander merk, eigenaardigheid of kenteken draagt of een of ander toestand of voorkomen aantoonst: Met dien verstande dat de vingerafdrukken of palm- of voetafdrukken van een aan zodanige aanklacht onschuldig bevonden persoon vernietigd worden. 65
70

(2) De magistraat die een voorlopig onderzoek houdt, of het hof dat een aanklacht berecht, kan gelasten dat de vingerafdrukken, palmafdrukken en voetafdrukken van de beschuldigde genomen worden en al zulke stappen (met inbegrip van de regeling van een bloedonderzoek) doen als door zulke magistraat of zulk hof nodig geacht worden om vast te stellen of het lichaam van de beschuldigde een of ander merk, eigenaardigheid of kenteken draagt, of een of ander toestand of voorkomen aantoonst.”

33. Section *three hundred and sixty-six* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (3) of the following new sub-section:

Amendment of section 366 of Act 31 of 1917 as amended by section 43 of Act 39 of 1926 and section 69 of Act 46 of 1935.

5   “(3) The court convicting any person of any offence specified in Part I of the Second Schedule to this Act, or of theft either at common law or as defined by any statute, or breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either at common law or in contravention of any statute, if satisfied that any vehicle or receptacle produced
10   in evidence was used for the purpose of or in connection with the commission of the offence, may declare such vehicle or receptacle, or the convicted person’s rights thereto, to be forfeited to the State: Provided that such declaration shall not affect any rights which any person
15   other than the convicted person may have to the vehicle or receptacle in question if it is proved that he did not know that it was being used or would be used for the purpose of or in connection with the commission of such offence, or that he could not prevent such use.”.

20   34. Section *three hundred and eighty-four* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (6) of the following new sub-section:

Amendment of section 384 of Act 31 of 1917, as substituted by section 117 of Act 23 of 1939.

      “(6) In any proceedings against a director, servant or agent of a corporate body, in respect of an offence—

25   (a) any evidence which would be or was admissible against that corporate body in a prosecution for that offence, shall be admissible against the accused ;

      (b) whether or not such corporate body is or was liable to
30   prosecution for the said offence, any document, memorandum, book or record which was drawn up, entered or kept in the ordinary course of that corporate body’s business, or which was at any time in the custody or under the control of any director, servant,
35   or agent of such corporate body, in his capacity as director, servant or agent, shall be *prima facie* evidence of its contents and admissible in evidence against the accused, unless and until he is able to prove that at all material times he had no knowledge of the said document, memorandum, book or record, in so far as
40   its contents are relevant to the offence charged, and was in no way party to the drawing up of such document or memorandum or making of any relevant entries in such book or record.”.

45   35. The following new section is hereby substituted for section *two* of the Criminal and Magistrates’ Courts Procedure (Amendment) Act, 1926 (Act No. 39 of 1926):

Substitution of new section for section 2 of Act 39 of 1926.

“Finger prints, palm prints and foot prints of arrested person may be taken and bodily marks, characteristics or appearance may be noted.
50   2. (1) Any peace officer may take or cause to be taken the finger prints, palm prints and foot prints of any person arrested upon any charge and the medical officer of any prison or gaol or any district surgeon or (except in the case of a woman) any peace officer may take or cause to be taken such steps, including (except in the case of a peace officer) any blood test, as he may deem necessary in order to ascertain whether the body of any such person bears any mark, characteristic or distinguishing feature or shows any condition or appearance: Provided that the finger prints, or palm or foot prints of any person found not guilty of such charge shall be destroyed.
60

      (2) The magistrate holding any preparatory examination or the court trying any charge may order that the finger prints, palm prints and foot prints of the accused be taken, and may take all such steps (including arrangements for a blood test) as may by such magistrate or court be deemed necessary to ascertain whether the body of the accused bears any mark, characteristic or distinguishing feature, or shows any condition or appearance.”.
65
70

By whom
wh

Wysiging van artikel 3 van Wet 39 van 1926.

36. Artikel drie van die „Kriminele en Magistraatshoven Procedure (Wijzigings) Wet, 1926” (Wet No. 39 van 1926), word hiermee gewysig—

- (a) deur in sub-artikel (1), na die woord „vingerafdruk” waar dit ook al voorkom die woord „palmafdruk” in te voeg, en na die uitdrukking „vinger-” die uitdrukking „palm-” in te voeg; 5
- (b) deur in genoemde sub-artikel, na die woord „had”, die uitdrukking „(met inbegrip van het uitslag van een bloedonderzoek dat zoals voormeld ter zake 10 mag dienen)” in te voeg.

Vasstelling van abnormale of ongewone geesteskenmerke van ’n beskuldigde.

37. (1) ’n Vredesbeampte wat die rang van sersant of hoër rang beklee, of wat bevel oor ’n polisiekantoor voer, kan enigiemand wat op een of ander aanklag gearresteer is deur ’n psigiater laat ondersoek, indien daar rede is om te glo, hetsy 15 as gevolg van die persoonlike kenmerke van die beskuldigde of van die aard van die beweerde misdryf, dat psigopatiese of psigoneurotiese ongeskiktheid of een of ander vorm van geestesgekrenktheid so iemand se gedrag insake die aanklag wat ondersoek word beïnvloed het. 20

(2) ’n Psigiater wat soos voormeld geraadpleeg word, kan sodanige stappe doen as wat hy nodig ag om vas te stel of die beskuldigde aan een of ander psigopatiese of psigoneurotiese ongeskiktheid ly, dan of sy geesteskenmerke ’n afwyking van die normale toon, en moet sy bevinding en die redes daarvoor skriftelik aanteken. 25

(3) ’n Afskrif van die psigiater se verslag word op die beskuldigde of sy regsverteenvoerder minstens twee dae voor die aanvang van ’n voorlopige ondersoek of verhoor op die aanklag gedien, en die bepalinge van artikels *driehonderd een-en-tagtig* en *driehonderd twee-en-tagtig* van die Hoofwet is in daardie verband *mutatis mutandis* van toepassing. 30

(4) (a) Onderworpe aan die bepalinge van artikel *agt-entwintig* van die „Wet op Geestesgebreke, 1916” (Wet No. 38 van 1916), kan getuie van die uitslag van ’n ondersoek deur ’n psigiater ingevolge hierdie artikel nie by ’n voorlopige ondersoek op bedoelde aanklag voorgelê word nie, behalwe op versoek van die beskuldigde of sy regsverteenvoerder, en behoudens die by paragraaf (b) bepaalde, kan sodanige getuie nie deur die vervolger by die verhoor voorgelê word voordat vonnis uitgespreek is nie. 40

- (b) Sulke getuie soos voormeld kan voorgelê word—
- (i) namens die beskuldigde voor die uitspraak gedoen is; 45
- (ii) namens die Kroon of die beskuldigde na die uitspraak maar voordat vonnis gevel word;
- (iii) namens die Kroon, voor die uitspraak, by wyse van weerlegging van enige strydige getuie deur die verdediging voorgedra. 50

Kort titel.

38. Hierdie Wet heet die Wysigingswet op Kriminele Procedure en Bewyslewering, 1950.

36. Section *three* of the Criminal and Magistrates' Courts Procedure (Amendment) Act, 1926, is hereby amended— Amendment of section 3 of Act 39 of 1926.

- 5 (a) by the insertion in sub-section (1) after the words "finger print" wherever they occur of the words "palm print", and after the words "finger prints" where they occur, of the words "palm prints";
- 10 (b) by the insertion in the said sub-section after the word "appearance" where it occurs for the second time, of the expression "(including the result of any blood test that may be relevant as aforesaid)".

15 37. (1) Any peace officer, who is of the rank of sergeant or above such rank, or who is the commander of a police post, may cause any person arrested upon any charge to be examined by a psychiatrist, if there is reason to believe, either from the personal characteristics of the person accused or from the nature of the alleged offence, that psychopathic or psychoneurotic disability or any form of mental disorder in such person has influenced his conduct in respect of the charge under investigation. Ascertainment of abnormal or unusual mental characteristics of an accused person.

20 (2) Any psychiatrist who is consulted as aforesaid, may take such steps as he may deem necessary to ascertain whether the person accused is suffering from any psychopathic or psychoneurotic disability or whether his mental characteristics show a deviation from the normal, and shall record his finding and the reasons therefor in writing.

25 (3) A copy of the psychiatrist's report shall be served upon the accused or his legal representative at least two days before the commencement of any preparatory examination or trial upon the charge and the provisions of sections *three hundred and eighty-one* and *three hundred and eighty-two* of the principal Act shall *mutatis mutandis* apply in that regard.

35 (4) (a) Subject to the provisions of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916 (Act No. 38 of 1916), evidence of the result of any examination by a psychiatrist in terms of this section shall not be led at any preparatory examination on the aforesaid charge save at the request of the accused or his legal representative, and save as provided in paragraph (b) no such evidence shall be led by the prosecutor at the trial before verdict.

40 (b) Such evidence as aforesaid may be led—

(i) on behalf of the accused before verdict;

(ii) on behalf of the prosecution or the accused after verdict but before sentence is passed;

45 (iii) on behalf of the prosecution before verdict, in rebuttal of any conflicting evidence that may be led on behalf of the accused.

38. This Act shall be called the Criminal Procedure and Evidence Amendment Act, 1950. Short title.

Collection Number: AD1715

SOUTH AFRICAN INSTITUTE OF RACE RELATIONS (SAIRR), 1892-1974

PUBLISHER:

Collection Funder:- Atlantic Philanthropies Foundation

Publisher:- Historical Papers Research Archive

Location:- Johannesburg

©2013

LEGAL NOTICES:

Copyright Notice: All materials on the Historical Papers website are protected by South African copyright law and may not be reproduced, distributed, transmitted, displayed, or otherwise published in any format, without the prior written permission of the copyright owner.

Disclaimer and Terms of Use: Provided that you maintain all copyright and other notices contained therein, you may download material (one machine readable copy and one print copy per page) for your personal and/or educational non-commercial use only.

People using these records relating to the archives of Historical Papers, The Library, University of the Witwatersrand, Johannesburg, are reminded that such records sometimes contain material which is uncorroborated, inaccurate, distorted or untrue. While these digital records are true facsimiles of paper documents and the information contained herein is obtained from sources believed to be accurate and reliable, Historical Papers, University of the Witwatersrand has not independently verified their content. Consequently, the University is not responsible for any errors or omissions and excludes any and all liability for any errors in or omissions from the information on the website or any related information on third party websites accessible from this website.

This document forms part of the archive of the South African Institute of Race Relations (SAIRR), held at the Historical Papers Research Archive at The University of the Witwatersrand, Johannesburg, South Africa.